

Що е вяра?

Публикувано от: Достоино естъ
Сряда, 16 Ноември 2011г. 20:48ч.

Из творенията на светителя Дмитрий Ростовски

Какво означава думата вяра; какъв е нейният смисъл и защо се нарича именно вяра?

Според учението на свети апостол Павел, "вярата е жива представа на онова, за което се надяваме, и разкриване на онова, що не се вижда" (Евр. 11:1); по думите на св. Иоан Дамаскин "вяра е това, на което се надяваме и увереност в невидимото"; както отбелязва св. Иоан Златоуст "вярата е поглед към неизвестното"...

И така, според тълкуванието на Великите вселенски учители, да се вярва може само в

Що е вяра?

Публикувано от: Достойно естъ
Сряда, 16 Ноември 2011г. 20:48ч.

това, което не се вижда: затова се и нарича вяра, защото се вярва в нещо невидимо. Ще изясним това по-подробно. Вяра е онова, което плътските очи не виждат и ръцете не усещат, но сърцето и умът несъмнено утвърждават, че е именно така, а не иначе. Например не виждаме Бога, защото "Бога никой никога не е видял", както говори св. евангелист Иоан Богослов (Иоан. 1:18), но несъмнено вярваме, че има Бог - това именно е вярата.

Не виждаме трите Ипостаси в Едното Божество и не разбираме как Троица пребъдва в Единица и Единица в Троица, но несъмнено вярваме в това, че Единият Бог е Пресвета Троица - това именно е вярата.

Не сме видели и с ума си не можем да постигнем по какъв начин Бог Слово се въплътил в утробата на Дева и как се роди безсеменно, съхранявайки Пречистата Своя Майка като Дева преди рождеството, по време на рождеството и след рождеството, но несъмнено вярваме, че е било така - това именно е вярата.

В пречистите Христови тайни под вид на хляб и вино не виждаме човешката плът и човешката кръв на Божия Син, обаче вярваме, че в Евхаристията се преподават истинското Тяло и истинската Христова Кръв - това именно е вярата.

С телесните си очи не виждаме Пресветата Владичица Богородица, съцарстваща на небето на Своя Син и Бог и ходатайстваща за нас, грешните Свои раби, обаче вярваме, че Тя съцарства на Христа и ходатайства за нас - това именно е вярата.

Не виждаме Светите угодници, които в тържествуващата на небето Църква предстоят пред Божия Престол и се молят, но вярваме, че те предстоят и се молят - това именно е вярата.

Никой от нас не вижда своя ангел-пазител; въпреки това ние вярваме, че при всеки от Христовите последователи има даден при кръщението ангел-пазител - това именно е вярата.

Не виждаме венците на небесната слава, приготвени за тези, които обичат Бога, не виждаме и адските мъчения, приготвени за неразкаялите се грешници, обаче вярваме, че всекиму ще се въздаде според делата му - това именно е вярата.

Не виждаме как мъртвите стават от гробовете, но вярваме и очакваме, че ще има възкресение на мъртвите в последния ден - това именно е вярата.

Накратко казано, вярата е това, което не виждаме, но в което вярваме - тя е известяване (осъществяване) на невидимите неща.

Напротив, всичко, което очите ни виждат и ръцете ни докосват, не е вяра, както говори за това и свети апостол Павел: "Надеждата за онова, което се вижда, не е надежда, понеже защо ще се надява някой за нещо, което вижда?" (Рим. 8:24) "Сега виждаме смътно като през огледало, а тогава - лице с лице; сега зная донейде, а тогава ще

Що е вяра?

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 16 Ноември 2011г. 20:48ч.

познава, както и бидох познат. А сега остават тия три: вяра, надежда, любов; но по-голяма от тях е любовта" (1 Кор. 13:12-13).

И така, любовта е по-голяма от вярата и надеждата; понеже любовта по думите на същия свети Апостол никога не отпада - любовта никога не престава да обича, а вярата и надеждата ще се прекратят. Вярата и надеждата пребъдват у нас само дотогава, докато се намираме на земята, докато не видим Бога лице с лице, докато не получим благата, които са приготвени на небето за любещите Бога и които око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е дохождало.

Вярваме ли например, че в бъдещия живот ще видим Бога - вярваме дотогава, докато действително не видим Господа. Надяваме ли се да получим небесни блага - надяваме се, докато наистина не ги получим. Наистина, вярата и надеждата съществуват само до време, докато не видим с очите си това, което сме се надявали да получим; любовта обаче никога не отпада. Когато се удостоим да бъдем в Царството Небесно (ако наистина се удостоим), тогава ще престане вярата, понеже ще видим вече лице с лице Този, в Когото сме вярвали; тогава ще престане и надеждата, понеже вече ще имаме това, което по-рано сме се надявали да получим. Но любовта никога не престава: защото там - на небето - вечно ще обичаме Бога, Неговите свети и един другото. Когато се осъществи това, в което вярваме и на което се надяваме, тогава най-вече ще царства безкрайна любов.

Но защо вярата и надеждата ще престанат? Защото онова, в което вярваме сега, ще го видим на небето с очите си и онова, на което се уповаваме сега, ще получим там в ръцете си...

От всичко казано досега е явно, че това именно е вяра, което не виждаме с очите си, но в което вярваме със сърцето си; напротив, всичко, което виждаме и докосваме, не е вече вяра.

Така ли разбират вярата така наречените старообрядци? Старата икона - ето тяхната вяра; осемраменен кръст - ето тяхната вяра; седем просфори при литургията - ето тяхната вяра; старите книги - ето тяхната вяра; кръстене с два пръста - ето тяхната вяра. Заслепление, достойно за жалост! Нима старата икона е Бог? Нима броят на рамената на кръста е Бог? Нима броят на просфорите - това е Бог? Нима старите книги са Бог? Нима свиването на пръстите е Бог? Честната икона е свята, но тя не е Бог. Просфората, запечатана с печата на Христовия кръст, е свята, но и тя не е Бог. Достойни за уважение са свитите за кръстно знамение пръсти, но и това не е Бог. Всичко това са църковни предания, които сме длъжни свято да тачим и спазваме, но не е самата вяра. Амин.